Цана асобнага нумару 20 гр. Pierasyłka apłačana ryčałtam

№ 6 (199) Вільня, Панядзелак 7 Ліпня 1930 г. Год (VI)

Сялянская Ніва

Орган Беларускага Сялянскага Саюзу — палітычная, грамадзкая, літэратур. і гаспадарчая газэта

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі: ВІЛЬНЯ, Людвісарская 1 (Wilno, Ludwisarska 1) Рэдакцыя адчынена ад 11 да 1 гадз. дня.

ВЫХОДЗІЦЬ ДВА РАЗЫ У МЕСЯЦ

Падпіска каштуе на год 4 зл., на паўгода — 2 зл., на 3 месяцы — 1 зл. 20 гр.

ЦАНА АБВЕСТАК: на 1-шай старонцы 60 гр., 2 і 3—50 гр., на 4-ай—40 грш. — за радок дробнага друку ў аднэй шпальце.

Канфіската „Сялянскай Нівы“.

Па загаду Гарадзкога Староства на м. Вільню № 5 «Сялянскай Нівы» з дня 6 ліпня с. г. сканфіскаваны за стацьці: **„Гутарка пасла Ф. Ярэміча з супрацоўнікам газэты „Robotnik“** *(перадрук з газэты* **„Robotnik“ Nr 179** з дня 26.VI с. г.*)*, **„Беларуская санацыя ўжо бяз маскі“** і за жарт **„Грамата беларускіх полёнофілаў „Пятай Брыгады“.**

У гэтым нумары (6) зьмяшчаем усё тое, што было ў № 5, апрача сканфіскаваных стацьцей і жарту, пакідаючы места пустым стапьцей сканфіскаваных.

Нягодная дэмагогія Польскага „Стронніцтва Хлопскага.“

У папярэднім нумары „Сялянскай Нівы“ было напісана некалькі слоў аб тым, чаму Беларусы пайшлі, на выбары з другімі нацыянальнымі меншасьцямі. Выясьнена там, як усе польскія партыі т. зв. польскай лявіцы аднозцца да нас Беларусаў і як усе яны заўсёды згодна могуць падзяліцца беларускім коштам.

Але вось перад намі ляжыць адозва польскага г. зв. «Строніцтва Хлопскага» з № 10, які апраўлены ў чырвоную цярністую карону, з партрэтам кандыдата ў паслы Антона Шапеля. Прачытаўшы гэны сьвісток жах бярэ чалавека: як могуць людзі дайсьці да такой нізасьці і подласьці ў сваей брахні, каб аплёўшы свой дзесяты нумар у чырвоны цярністы вянок падносіць гэтак атруту нашаму селяніну, каб ён галасаваў за сьпісак № 10, у якім на кандыдатаў пастаўлены прахадзімцы з цэлага сьвету!?

Каб ня быць галаслоўным, прыглядзьмося, хто-ж гэныя кандыдаты.

1. Гофмокль-Астроўскі, Варшаўскі адвакат, які страляе людзей за тое, што яны сьведчачы на судзе паказваюць не так, як адвакат Астроўскі хоча, а толькі паводле свайго сумленьня. Вяліка-панскія нэрвы пана адваката Астроўскага ня вытрымалі: — як-жа? я шляхціп і хачу каб сьведак паказваў так, а калі паказвае іначай — **„pal w łeb!“** Гэта было, паночку Астроўскі, ў нас на Беларусі ўжо даўно-даўно, за часоў паншчыны. Сяньня гэтыя часы даўно ўжо мінулі. І гэты варшаўскі шляхціц мае бараніць нашага селяніна? — Дзякую за такую абарону!

2. Антон Шапель, б. пасол. Дзе гэтага чалавека ня было? Былі калісь на нашых землях «сьвятой памяці» «Рады людовыя»: быў там Шапель, было „Вызваленьне“ быў там Шапель; была Польская «Партыя Хлопска», чырвоная, толькі без „цярністага вянка“ — быў там Шапель. У пачатку 1928 г. Шапель разам з пaслом Шакуном злажыў заяву ў Беларускі Пасольскі Клюб, каб прынялі іх у сябры Клюбу. Клюб аднак, бяручы пад увагу шкодную працу Шапела для нашага сялянства ў мінуласьці, адмовіўся прыняць яго. Пры выбарах у 1928 годзе Шапель працаваў з «адзінкаю», а цяпер апынуўся ў «Строніцтве Хлопскім». Шосты раз зьмяніў ужо скуру. Хіба-ж не апошні?

3. Кандыдат п. Адамовіч, б. пасол. Пісаць аб гэтым панку няма ніякай патрэбы, бо яго дужа добра памятуюць усе сяляне з часоў, калі ён многа ўсяго ўсім абяцаў, але нічога не зрабіў.

Але гэта яшчэ ня ўсё. На чале партыі, «Строніцтва Хлопскага» стаяць такія людзі, як старшыня, п. Ян Домбскі і віцэ-старшыня, п. Плюта. Ян Домбскі ў Рызе падзяліў Беларусь, не прызнаваў і не прызнае ніякіх Беларусаў, а пан Плюта праводзіць законы аб новым асадніцтве на нашых беларускіх землях.

А ў сваей адозве паны гэтыя пішуць, што ўсякія нацыянальныя непаразуменьні, гэта выдумка буржуяў. Ці вы, паночкі, думаеце, што наш селянін яшчэ такі цёмны, што палкне настаўлены вамі кручок з прыманкай «цярніста-чырвоным вянком» і аддасьць за вас галасы, каб вы маглі заковываць яшчэ мацней у ланцугі няволі?! Вы думаеце, што калі ўдалося вам абаламуціць несьвядомыя масы ў Лідзкім вокрузе і здабыць гэтак чатыры мандаты, дык гэта вам удасца і ў вокрузе Сьвянцянскім? Не, паночкі! Тут гэтага ня будзе і тут вы дастанеце належную для сябе адправу.

Грамадзяне Беларусы!

Калі хочаце, каб былі мацнейшыя ланцугі няволі, галасуйце за № 10.

Калі хочаце мець асаднікаў, галасуйце за № 10.

Калі хочаце згубіць назаўсёды сваё нацыянальнае «я», галасуйце за № 10.

Калі хочаце далейшае полёнізацыі і большых падаткаў, галасуйце за № 10.

А калі хочаце паказаць, што вы хочаце зямлі, галасуйце за № 18!

Калі хочаце свае школы, галасуйце за № 18!

Калі ня хочаце асаднікаў, галасуйце за № 18!

Муха.

Беларускі Пасольскі Клюб і яго праца ў Сойме і Сэнаце

(у 1928 — 1930 г.

Працяг глядзі „Сял. Ніву“ № 4-й

Як ужо было сказана, асыгнаваньне Соймам і Сэнатам па бюджэту 1930-31 г. на справы беларускай асьвёты цэлых паўмільёна злотых ёсьць першы і дужа значны пасьпех беларускіх паслоў у польскім парляманце. Пасьпех гэты ёсьць рэзультатам працы выключна Беларускага Пасольскага Клюбу, бо клюб „Змаганьне“ нават і не галасаваў за гэтыя крэдыты, а Янка Станкевіч далучыў свой подпіс да ўнёску пасла Ф. Ярэміча толькі тады, калі гэты ўнёсак ужо ляжаў у канцэлярыі, а ўперад баяўся і падпісываць: ці дазволяць польскіе паны, ці не?

Ня трэба ўсёж-такі і перасуджываць значэньня гэтага пасьпеху, бо безумоўна ўрад не захоча выкананьне гэтага бюджэту аддаць, ані ў рукі самага Пасольскага Клюбу, ані ў рукі іншых тых беларускіх арганізацыяў, якія супрацоўнічаюць з гэтым клюбам. Усе гэтыя арганізацыі ён уважае шкоднымі для польскага ўраду. Вярней за ўсё выкананьне гэтага бюджэту будзе аддана ў рукі беларускай санацыі, якая цешыцца даверам ураду і ўважаецца за прыхільную да палякаў. Але як-ні-як, а ўсё-ж такі беларуская асьвета скарыстае з гэтых грошаў. Напрыклад пачаты ў прошлым годзе будынак беларускай гімназіі ў Навагрудку толькі і можа быць скончаным, дзякуючы гэтым асыгноўкам.

Трэба падкрэсьліць, што гэтыя асыгноўкі праведзены ў Сойме Бел. Пас. Клюбам, ня гледзячы на такі невялікі яго склад: усяго чатыры паслы (Ярэміч, Каруза, Стэповіч і Юхневіч) і два сэнатары (Багдановіч і Рагуля). Толькі чатыры галасы ў сойме і два галасы ў сэнацеl Як-жа трудна працаваць там, где гэтыя **чатыры галасы мусяць перанакаць і змусіць галасаваць за сваю справу большую палову галасоў Сойму!** І ўсё-ж беларускі клюб працуе і, як відаць не без рэзультатаў.

А апрача бюджэту, не мала і іншых галоўных спраў: справа зямельная, школьная, самаўрадавая, адміністрацыйная і г. д., і трэба сказаць, што ніводная соймавая справа, калі толькі яна датычыла беларускага народу не абходзілася без самых, іншы раз вострых выступленьняў Бел. Пас. Клюбу ў абароне інтэрэсаў беларускага народу. З гэтых чарговых спраў, асобенна цяжкой была барацьба проці прапанаваных урадам адразу чатырох законаў аб асадніцтве. Законы гэтыя правадзіліся ў камісі, дзе старшынёй быў і іх праводзіў п. Плюта, з польскага страніцтва хлопскаго (№ 10) і дзякуючы толькі гэтай барацьбе ўдалося затрымаць гэтыя законы аж да канца сэсіі Сойму. Так яны і ня ўспелі прайсці дзякуй Богу!

Разумеецца, што будучы ў такой малай лічбе Бел. Пасольскі Клюб змушаны быў шукаць саюзьнікаў. За ўвесь час сваей працы ён неадхільна стараўся падтрымаць цесны кантакт з іншымі меншасьцямі нацыянальнымі, інтэрэсы якіх супольныя з інтэрэсамі беларускага народу, каб падтрымліваць ўзаемна адзін другога ў палітычнай працы. Гэтае імкненьне да кантакту выхадзіла далека за сьцены сойму і нават за межы Польшчы. Так калі за граніцай адбываліся з'езды прадстаўнікоў нацыянальных меншасьцяў з усяго сьвету, Беларускі Пасольскі Клюб пасылаў, туды свайго прадстаўніка. Наагул дзякуючы Беларускаму Пасольскаму Клюбу справа беларускага руху стала справай вядомай усяму сьвету і справу гэту разважаюць ужо на міжнародных з'ездах і канфэрэнцыях. З мэтай найбольшага і найменшага асьведамленьня іншых дзяржаў аб палажэньні беларускага народу ў Польшчы ў мінулым годзе Белар. Пасольскі Клюб у францускай мове абшырны падробны мэморыял (даклад), які і адправіў у Жэневу. У ім асьветлены ўсе старонкі беларускага жыцьця: і зямельная, і самаўрадавая, і царкоўныя і асьветная і г. д. Мэморыял гэты будзе мець вялікая значэньне ў справе азнаямленьня грамадзянства Зах.-эўрапэйскіх дзяржаваў з справамі беларускімі. Грамадзкія дзеячы іншых дзяржаў лічацца з Беларускім Пасольскім Клюбам, як з адзіным сапраўдным прадстаўніком Беларускага народу і зварачываюцца да яго і яго паслоў, як да рэпрэзэнтантаў беларускага народу.

Выбарная хроніка.

Якія партыі йдуць на выбары ў Сьвянцянскім вокрузе?

Выбарная камісія Сьвянцянскага выбарнага вокругу ўжо зацьвердзіла і падала да агульнага ведама выбаршчыкаў, спіскі кандыдатаў у паслы Сьвянцянскага вокругу.

Сьпіскаў кандыдатаў у паслы налічваецца аж восем.

Якія гэта сьпіскі і хто яны такія для нашага сярмяжнага беларускага народу?

№ 2 П.П.С. (Польская Партыя Соцыялістычная) Бароніць выключна інтэрэсы польскіх гарадзкіх работнікаў.

№ 3 „Вызваленьне“ — Гэта тая польская партыя, якая ў 1922 годзе правёўшы сваіх паслоў беларускімі галасамі ў беларускіх вокругах, замест рэформы рольнай наслала ў наш край асаднікаў.

№ 4 „Бунд“ (Партыя жыдоўскіх соцыялістаў).

№ 10 „Стронніцтва Хлопскае“ Гэта тая партыя, якая падмяніла „Вызваленьне“ і стараецца, каб нагнаць на нашыя землі яшчэ больш польскіх асаднікаў.

№ 18 „Блёк нац. менш. у Польшчы“ Гэта сьпісак усіх пакрыўджаных народаў у Польшчы ў тым ліку і нас беларусаў. Гэты сьпісак дамагаецца зямлі бяз выкупу для сялян, змагаецца з асадніцтвам, дамагаецца роднай школы і наагул народнай свабоды.

№ 24 „Польская Ендэцыя“ Гэта сьпісак польскіх кяндзоў і польскіх абшарнікаў.

№ 46 „Безпартыйны Польска-Літ. Камітэт“ Гэта тое самае, што і адзінка в 1928 г.

Каго трэба выбіраць і на які нумар галасаваць?

З усіх васьмі сьпіскаў, апрача сьпіску № 18, для нашага гаротнага беларускага селяніна ні адзін не падходзіць. Дзеля гэтага сяляне беларусы павінны галасаваць толькі за свой беларускі сьпісак № 18. А каго беларусы, галасуючы за свой сьпісак № 18, будуць выбіраць, зробім маленечкі агляд ніжэй.

Першыя 4 кандыдаты на паслоў з сьпіску № 18 ад Сьвянцянскага выбарнага вокруга.

Сьпісак кандыдатаў у паслы ад № 18 з Сьвянцянскага выбарнага вокругу астаецца той самы, які быў у 1928 г. У сваім часе падаваліся у нашай газэце біографіі кандыдатаў, дзеля гэтага цяпер лічым неабходным толькі ў кароткіх славах прыпомніць прозьвішчы кандыдатаў і афіцыяльны парадак хто па кім наступае.

Павал Каруза б. пасол Сойму, б. старшыня БХД. і былы Рэдактар „Беларускай Крыніцы“.

Альбін Стэповіч (Сьвянцянскі павет) віцэ-старшыня Беларускага Нацыянальнага Камітэту, віцэ-старшыня Беларускага Інстытуту Гаспадаркі і Культуры, і б. пасол Сойму.

3) *Канстанты Юхневіч* (з Браслаўскага павету) б. пасол. Сойму.

4) *Уладзімер Конан* (Дзісенскага пав.) народны вучыцель.

Абавязкам кожнага Беларуса ў нядзелю 13 ліпня галасаваць на вышэй паданых кандыдатаў.

У нядзелю 13 ліпня усе беларусы Сьвянцянскага выб. вокругу галасуюць за № 18.

Беларускія справы.

Люстрацыя гуртоў Бел. Інст. Гаспад. і Культуры.

Ад дня 24 чэрвеня да дня 2 ліпня с. г. Др. Грынкевіч люстраваў гурткі Бел. Інст. Гаспадаркі і Культуры у паветах: Браслаўскім, Дзісненскім і Вялейскі.

Канфіската „Бел. Крыніцы“.

Па загаду адміністрацыйнай улады, дня 27 чэрвеня с. г. сканфіскаваны № 21 „Бел. Крыніцы“ за стацьцю „Беларускае Полёнофільства.“

Наступны нумар (22) „Б. К.“ выйшаў з пустым местам, сканфіскаванай стацьці. У сканфіскаванай стацьці „Бел. Крыніца“ крытыкавала дзейнасьць беларускіх санатараў, якія гуртуюцца каля газэты „Наперад“ і іх лякайскую ідэолёгію.

Навукова-папулярная лекцыя.

У нядзелю 29.VI с. г. Віленскі гурток Бел. Інст. Гаспадаркі і Культуры ладзіў навукова-папулярную лекцыю для моладзі. Лекцыю ў памешканьні Цэнтральнага Урад. Інстытуту (Вільня, Людвісарская вул. 1—19) прачытаў студэнт Язэп Малецкі. Лекцыі слухалі пераважна вучні фаховых школаў.

„Проч з ліхазельльем“.

Пад такім назовам у палавіне мінулага месяца выйшла газэціна — аднадзёўка. Гэта газэта выступіла з вельмі вострай крытыкай Віленскай праваслаўнай кансысторыі і праваслаўнага расейска-чорнасоценскага духавенства. Газэціна гэта не абмінула і архірэя Хвядоса з архімадрытам Піліпам.

БЕЛАРУСЫ з паветаў: Сьвянцянскага, Браслаўскага, Пастаўскага і Дзісенскага, пакажыце сваю нацыянальную і палітычную сьведамасьць у дзень 13 ліпня с. г., ідучы як адзін чалавек, мужчыны і жанчыны да выбарных абводаў на галасаваньне і галасуйце за свой беларускі сьпісак № 18

Чуткі аб беларускай вучыцельскай сэмінарыі.

Паводле вестак, якія ходзяць у Вільні, беларуская вучыцельская сэмінарыя ў Вільні ўсё-ж такі будзе адчынена. Некаторыя гавораць, што Мін. Асьветы выклікала ў Варшаву дыр. Віл. Бел. Гімназіі Астроўскага ў справе беларускай сэмінарыі, а некаторыя кажуць, што дыр. Астроўскі ўжо назначаны дырэктарам будучай віленскай беларускай вучыцельскай сэмінарыі і ўжо шукае памешканьня для сэмінарыі. Расейская газэта „Время" у гэтай справе ўжо пасьпяшылася падаткнуць паслу Ярэмічу, што не Ярэміч адкрывае сэмінарыю, а Астроўскі.

Не ад рэчы будзе крыху выясьніць адносіны пасла Ярэміча да гэтай справы.

Як ведама, дзякуючы стараньням і заходам пасла Ярэміча, Сойм асыгнаваў паўмільёна зл. на беларускія справы ў тым ліку сто тысяч на беларускую вучыцельскую сэмінарыю. А як відаць з гутаркі пасла Ярэміча з супрацоўнікам газэты „Robotnik", якую перадрукоўваем у гэтым нумары з „Robotnika", пасол Ярэміч не забыўся і дамагаўся, каб гэтыя грошы былі на беларускую справу выданы. Канцэсіі на сэмінарыю пасол Ярэміч не дамагаўся, а дамагаўся, толькі, каб пастанова Сойму была выканана. Для Ярэміча ня важна хто будзе дырэктарам беларускай вучыцельскай сэмінарыі, а важна тое, каб гэтая сэмінарыя была і была сапраўды беларуская.

Памятнік Старшыні Рады Беларускай Народнай Рэспублікі Пятру Крэчэўскаму.

У Чэхаславаччы эмігранты беларусы паставілі памёршаму на эміграцыі ў Чэхаславаччы старшыні Рады Беларускай Народнай Рэспублікі Пятру Крэчэўскаму надгробны памятнік. Дня 4 г. м., на Альшанскіх могілках у Празе адбылося ўрачыстае адкрыцьцё памятніка. Слава памяці Пятра Крэчэўскага, змагара за волю Беларускага Народу!

Суд над Украінцамі.

Праз 26 дзён адбываўся суд у Львове над 17 украінцамі, якіх абвінавачваюць у прыналежнасьці да нелегальнай Украінскай Вайсковай Арганізацыі (УВО).

У 26-м дню расправы, Львоўскі Акружны Суд закончыў разгляд абвінавачаньняў падсудных прысудам аднаго абвінавачанага Рамана Біду на кару сьмерці і 7 асоб ад 2 да 4 цяжкай турмы. Рэшту абвінавачаных суд звольніў ад віны і кары.

Абарона засуджанага Р. Біды падае касацыю.

З жыцьця Праваслаўнай Царквы ў Польшчы.

29 чэрвеня с. г. у Варшаве ўрачыста было адчынена Перадсаборнае Сабраньне. „Сабраньне" гэта складаецца з трыццацёх асоб, — дваццацёх міран і дзесяцёх духоўных. Мэта скліканьня гэтага сабраньня — падгатоўка праграмы, статуту і матэр'ялаў да Сабору, які згодна з дэкрэтам п. Прэзыдэнта павінен быць скліканы ў недалёкай будучыні. Пакульшто Сабраньне гэта толькі яшчэ пачынае сваю працу. Але ўжо з першых крокаў відаць, што мала яму прыйдзецца працаваць самастойна, бо ўсё ўжо падгатоўлена ў папярэдніх тайных паседжаньнях прадстаўнікоў ураду з іерархіяй.

Старшынёй камісіі лічыцца сам мітрапаліт. Віцэ-старшынямі выбраны: прот. Ул. Юзьвюк, праф. Агіенько, а сэкрэтаром п. Кобрын.

З заграніцы.

Звальненьне ад акупацыі Надрэніі

Пасьля 12-ці гадовай акупацыі нямецкай правінцыі Надрэніі, ўрэшце для Нямеччыны сталіся рукі разьвязаны. Ужо на нямецкай тэрыторыі няма ані воднага жаўнера акупанта. Акупацыя Надрэніі для Нямеччыны была не малым тормазам у разьвіцьці дзяржаўнай гаспадаркі. Але Нямеччына ўсё-ж-такі дала сабе раду і ненарушаючы дагавору ў Вэрсалі за гэты час для яе цяжкіх часоў узрасла да адпаведнай сілы і прымусіла эўрапэйскія дзяржавы з ёю лічыцца.

Акупацыя Надрэніі—гэта была калодка прывязаная да ног Нямеччыны. Дык і нічога дзіўнага, што грамадзянства акупаванай Надрэніі, пасьля асвабаджэньня ад акупацыі наладзіла ўрачыстае спатканьне гэтай хвіліны маніфэстацыяй. Па заканчэньні тэрміну акупацыі 1 г. м. а гадзіне 12 дня на ўсіх дзяржаўных будынках зьявіліся нямецкія нацыянальныя сьцягі, а ў ва ўсіх сьвятынях праз цэлую гадзіну званілі ў званы.

Гэта трыумф волі і перамога Вэрсальскага дагавору.

Японска-бальшавіцкае непаразуменьне.

Між японскай і бальшавіцкай уладай здарылася непаразуменьне на водах Камчаткі. Бальшавіцкі карабель абстрэліў без прасьцярогі японскі карабель. Аднаго японца з залогі забілі, а некалька арыштавалі. Да Камчаткі Японія выслала ваенны карабель для усьмірэньня.

З жыцьця у Польшчы.

Кангрэс цэнтра-лявіцы ў Кракаве.

Трудна было і падумаць, што склікана аж шасьцьмі цэнтралевымі партыямі кангрэс пройдзе спакойна. Тым больш, што газэты шырока распісвалі аб „мобілізацыі" з абедзьвіх старон сіл, з боку арганізатараў кангрэсу і санацыі.

У Кракаў на 29 чэрвеня мелася прыехаць аж 6 тысяч „стшэльцаў". Але ўсіх ахвотнікаў сэнсацыі спаткала разачараваньне. Кангрэс адбыўся зусім спакойна.

Санацыя абмяжавалася выданьнем рожнародных адозваў і камунікатаў, у якіх падпісваючы правадыроў цэнтр-лявіцы паведамляла аб адкліканьні кангрэсу, а кангрэс здаволіўся вострымі рэзалюцыямі і прамовамі. Рэзалюцыі кангрэсу не пабачылі сьвятла дзеннага, бо ўлады іх сканфіскавалі.

Апазыцыйныя газэты падаюць, што на кангрэс зьехалася больш 30 тысяч асоб, а санацыйныя газэты цьвердзяць, што ня было больш як 5 тысяч. Незацікаўленыя кангрэсам, налічываюць учасьнікаў кангрэсу каля 12 тысяч асоб. Праўда знаходзіцца хіба пасярэдзіне.

На кангрэсе прамоўцы заявілі, што мэта кангрэсу — паваліць дыктатуру Пілсудзкага і ўзяць на сваё плечы цяжар кіраваньня дзяржавай. Гэта цяпер адзіны кліч польскай апазыцыі. Толькі адна бяда, што санацыя ўступаць ад кіраўніцтва дзяржаўным рулём і нядумае, а ў апазыцыі нявідаць тае сілы, якая прымусіла-б у іх рукі перадаць уладу ў дзяржаве.

Пасьля кангрэсу судовы працэс.

Газэты падаюць, што ўрад задумаў арганізатараў і ўчасьнікаў кракаўскага кангрэсу перадаць у суд за дзяржаўную здраду.

Як бачым палітычная ігра апазыцыі з урадам у котку мышку што раз, то больш паглыбляецца і пашыраецца. Ужо гэты спор—хто лепшы, з соймавых клюбаў і габінэтаў міністарскіх выплыў на вуліцу і пад развагу прысяжных судзьдзяў у Кракаве.

Словам, канец гэтай разгрыўкі мусіць быць цікавы.

18

18

18

18

18

Нумары восемнасткі з газэты выраж кожны паасобку, схавай на галасаваньне, лішнія раздай суседзям і знаёмым.

З краю.

Кепска жывецца.
(Браслаў)

Тры гады таму, у нас пачалі сяляне гаварыць, што будуць чысьціць равы і што будуць асушваць вазёры. Грошы на гэтую ачыстку дае Урад. Тымчасам у гэтым годзе атрымалі сяляне паведамленьне, каб плацілі грошы і то аж па 20—25 зл. з гэктара, ды яшчэ напісана, калі ня маеш грошай, то ідзі пазыч у Касе Камунальнай, а за асушку заплаці.

Дзіўная рэч, што ніхто ня думае аб тым, адкуль селянін можа ўзяць 20—25 зл. з гэктара, тады калі збожа так танна, ды дагэтага яшчэ у нас у Браслаўшчыне праз апошнія 2 гады быў не ўражай. Кепска, кепска ў нас жывецца і людцы ня маюць каму жаліцца. Можа, як выберам сваіх паслоў, то яны за нас заступяцца

Слабадзянін.

АД РЭДАКЦЫІ. Да гэтае справы вернемся другім разам і абгаворым шырэй. Рэдакцыя зьбірае ў гэтай справе матар'ялы. Просім сялян Браслаўскага павету прысылаць весткі, сколькі каму трэба плаціць і сколькі мае гэктараў зямлі

Рэдакцыя.

Галасуем усе на восемнастку.

М. Клюшчаны, Сьвянцянскага пав. 27 чэрвеня, як што году, быў у Клюшчанах фэст Сэрца Езуса. Прыехаў б. пасол Стэповіч і зрабіў на рынку вялікі мітынг. Людзі з вялікім зацікаўленьнем слухалі прамоўцу, бралі на разхват адозвы і нумары.

Пасьля мітынгу Стэповіча залез на воз кандыдат у паслы ад № 10 Шапель і пачаў хваліць сваю новую польскую партыю. Але нешта яму не вязло. „Гавары папольску, ты-ж ужо перайшоў у польскую партыю" — крычалі яму людзі. Шапель на жарце не пазнаўся і давай калякаць папсаванай полшчынай. Тады нашы ў сьмех. Толькі тады Шапель спахваціўся і пачаў лаяць ад „правакатараў." Паліцыянты сталі ў абароне Шапеля і давай запісываць тых, хто перашкаджаў яму гаварыць,

Агулам кажучы, Шапелю ня шэнціла. Дахадзіла да таго, што бралі яго і за грудзі, калі йшоў праз рынак. І няма дзіва. Чалавек, які перамяняе што год партыі і здраджае сваіх, не павінен станавіцца на выбары, асабліва разам з такімі буржуямі варшаўскімі, як Гофмокль-Астроўскі.

Нашы людцы пачалі ўжо гэта разумець, дык адварачываюцца ад дзесяткі і ўсе маюць галасаваць на сваіх даўнейшых кандыдатаў з восемнасткі—гэта знача на Карузу, Стэповіча і Юхневіча.

Сусед.

Рэдактар С. Сьвістун. Беларуская Друкарня Ім. Фр. Скарыны Вільня, Завальная 6. Выдавец пас. Ф. Яраміч